

Dobré mravy (etické normy)

Majú **morálny charakter** a možno ich aplikovať, len ak to príslušná právna norma dovoľuje alebo prikazuje. Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, ale ani Zákonník práce pojem dobré mravy nedefinuje. Avšak **Zákonník práce v základnom článku 2** v druhej vete a v **ustanovení § 13 ods. 3** stanovuje jedno zo základných interpretačných pravidiel bežných v právnych poriadkoch demokratických štátov, a to – ***Výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi. Nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spolupracovníkov.***

Dobré mravy sú potrebnou a nevyhnutnou súčasťou práva. Ako slovné spojenie sa tento pojem uvádza v zákonníkoch, jeho **presná resp. ustálená definícia však doposiaľ nevznikla**. Dobrými mravmi možno jednoducho označiť hranice, ktoré poskytujú záruku, že prirodzené práva nebudú príliš zneužívané. Dobré mravy v sebe obsahujú predovšetkým prvky vzájomnej slušnosti, rovnoprávnosti, ohľaduplnosti, etiky, neznižovania ľudskej dôstojnosti a plnenie zákonom stanovených povinností. Vo všeobecnosti možno hovoriť o **pravidlách morálneho charakteru** všeobecne platných v demokratickej spoločnosti. Preto činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti **dobрым mravom**. Ich kritériom sú aj morálne hľadiská, ktoré sú všeobecne uznávané v demokratickej spoločnosti.